

PIONIERI AL.. ESTULUI jazz-istic

(Daniela Caraman Fotea, 28 octombrie 2006)

Jazz-ul traversează de ceva vreme starea de incertitudine, de supraviețuire proprie unui gen aflat în underground. Susținut fiind doar prin gesturile radicale ale unor pasionați: **Mircea Tiberian** a determinat introducerea secției de jazz în Academia Națională de Muzică. Festivalul de jazz organizat de timișoreni la Gârâna – rostesc cu prețuire în context numele lui **Johnny Bota** – are ecou internațional și este cred prima suită de gale rezervate genului, care a atras participarea unui ministru al culturii. Se petrecea anul trecut. **Alexandru Șipa** – un profesionist cu idei proaspete, inedite, surprinzătoare-benefic, readuce jazz-ul în ambianța selectă a Palatului Cantacuzino unde, a început săptămîna trecută, derularea unui CICLU muzical și de comentariu jazz-istic, inaugurat prin recitalul pianistului FLORIN RĂDUCANU, căruia i se datorează instituirea unei clase de jazz în sistemul preuniversitar, la Liceul de Muzică „George Enescu”. Îi consider, cu prețuire, pe cei numiți – noii „pionieri ai estului...” jazz-istic.

Florin Răducanu, absolvent de Conservator, are 33 de ani și o aplecare prezentă spre creația de sorginte religioasă; către spiritualitatea decupată din pagini de Bach, Beethoven, Chopin; preia din temele maeștrilor pe cele mai cunoscute, le îngemănează cu limbajul și tehnica de construcție și dezvoltare ale jazz-ului. Creează de fapt o punte între improvizația barocă și cea specifică jazz-ului. M-a trimis prin demersul lui în lumea de altă dată a lui **Ciceu**, pianist de jazz (și nu numai), care, plecînd de aici, din Conservatorul bucureștean, a îngenuchiat meridianele germane.

Răducanu a scris lucrări de jazz simfonic, „Mapamond Pictures” și „Tribut Mariei Magdalena”. Iată preocupări care îl detașează de confrăți. Din recitalul prezentat am reținut o excelentă compoziție pe teme din Coltrane și Chopin, Bach și Thelonius Monk. Un travaliu contrapunctic rafinat, corp muzical de efect, constituit din celebrele citate din literatura academică, ingenios articulate în dezvoltări și expresivitate jazz-istice. Cu tehnică a instrumentului, sensibilitate și temperament. Mi-a plăcut în acea parte a recitalului său și atenția specială pe care a acordat-o desenului sonor la mîna stîngă. Ca pianist solo, ca atare fie om-orchestra, fie om de combo, suplinirea basului prin creativitate sugestivă este obligatorie.

Aplaud în egală măsură și demersul pianistic și conceptul. A făcut-o entuziast și asistența numeroasă, cu medie de vîrstă pe la 20 de ani. Îmbucurătoare, aducătoare de speranță prezență pentru arta jazz-ului.